

గొందల, మత్తె ఏధి నడేనువ సత్క పరోణే ముందే నందేను ఎన్నుత ఎద్దువను తన్న హేగల మేలిన వల్లియ సేరగల్లి కణ్ణ ముఖి వరసికోండు మెల్లగే బేలియింద హోగే బంద. కత్తలల్లి కుంతు, ఆ కత్తలల్లే ఎల్లవన్ను నేడుక్కిద్దరింద కణ్ణగే బేసికు బంద ఆ కత్తలల్లు సుతేల్ల కాణుక్కిత్తు. ఆ కత్తలల్లి తోడగళు ఓడాడుక్కిద్దవు. తోట్టు కళజి మరదింద కాయి, కరుఱిల్లి ఉదురుక్కిద్దవు. కాగే బీబుల శభ్దకే నింగళ్లనిగే యావుయోఁ ఇదు హోస శక్కి ఎంబ ఆటంక. అవన్ను అవనే గట్టియాగి హిదియికోండు బంద పరికార కంపిండు. బ్రూహాండ జోలేగే సాహస బేసి అమ్మోదు ఇదియాగి బదుకిల్లే. అంగది లివ హేయిద్దు నేపాగి జివ సణ్ణగే నడుగుక్కిత్తు. అద్దుకోఁ సరిబరదే ఉన్నత హోరచున.

మనసినల్లి అంగది లివ బందు కట్టు బీడి కోడలు ఆదిదమాతు బీదియ అవమానగళ మెరవణగే హోరచుతే ఆవన కణ్ణ ముందే బంద బరిగైయల్లి హిందిరుగలు మనసాగదే మత్తె హోంబు రూపిసి, ఆ మర బిట్టు అత్త ఒత్తుట్టిగోందు మూలేయల్లిద్ద కత్తు హజ్జె హత్తిదరే సాకు కాయి సిగువంధ మరవన్ను నోడిద. ఆ మరదల్లి తుంబి తులుకుక్కిద్ద గెనే ఇచ్చరూ కాయి అష్టును బలితిరల్ల. ఆదరూ సద్ధుకే యావుదాదరూ ఆగలి, శివసింద నన్న మాన మయాది బలిదరే సాక ఎందు లేకు హాకుత్తు ఆ మరవన్నేరి గెనేగే క్షే హాకిద అష్టే.

‘అద్దారోఁ అయ్యోఁ.. అయ్యోఁ.. బిన్న కళ్ల కళ్ల’ ఎందు బాయి బడిదాకోళ్లత్త బందవరు కాలిదిద కేళగే ఎశేదంాయిత. నింగళ్లను జర్రునే మరదిం జారిద. తన్న మనసినల్లి ఇవత్తు నన్న కథే ముగియితు ఎందు భయభితియింద సుత్త నోడిద. అల్లి యారూ కాణలే ఇల్ల. కేకాలుగళు నడుగుక్కిద్దవు. మనసినల్లి ద్యధ నిధార మాడి ఏనాదరూ ఆగలి ఎందు మరద బుడక్కే ఒరి జీవ జీవస్తుక్కుగి కాదు కూత, గాలి ఆయాసగొండిత్తు.

బహా హోత్తు సుత్కముత్త యారూ కాణాదిద్దక్కుగి నిట్టుస్థిరు బిట్టు పనూ తోఁజదే తల కేదుకోండ. ధట్టనే ఏమో నేపాదంతగి, ‘జీవ బిట్టురూ సూహి మగ సిద్ద తోఁట బిట్టీల్ల’ అన్నత్త ఆ మరద బుడదల్లి బంద ఇదిమణ్ణు హిదిద, ‘బాలే నిన్నాట తోఁర్స్సిన’ ఎందు ధైయి మాడి నింగళ్లను ఆ తోఁటింద ఇత్త దోడ్డలుద మర దాటి హుసిసే మరద దిశ్చినింద ఆ కళ్ల మరయాగి తిప్పే గుండి బిట్టెద్దు ఇత్త మనసుత్త హోరచున. అల్లి కోళిగళు కూగుక్కిద్దవు. నాయిగళు బో బో

ఎన్నుక్కిద్దవు. కుణ్ణుమే అమావాస్య మల్లన తోఁటిను ద్వ్య కూయుత్తే ఎంద అణుకేదను.

ఉలరిగే గాడి ఎణ్ణే మారలు స్వకలొనల్లి బందవను ‘ఎణ్ణే ఎణ్ణే’ ఎన్నుక్కిద్ద. అవన బేసిగే బిట్టుతే ఎత్తిన గాదియల్లి బంద గింద హండతి ఇఖరు ‘రంగోలి రంగోలి’ ఎందు కొగుక్కిద్దరు. తదరాతియవరగే ఎళ్ళజరొందిద్ద నింగళ్లను అవనిగే అరివాగదంతే బంద గాథ నిస్తేయల్లి కనుసు అనుభవిసుక్కిద్ద. తాను రాత్రి ఎదురుగొండ భయంకర స్నేవలోంద గాసిగొండవనంతే, తోఁటిద ఘసలు లూటి మాండలు హోగి సిక్కించవనంతే, ఉలరపరు కంబ్సే కట్టకాతిదంతే, ఎల్లవన్ను ఎదురిసి ఆదరింద హోరబలరారదే ఒద్దు ముక్కిద్ద. నీను బుద్ది ఇల్లదవను, నీను భికారి, నీనే ఇదే తక్క ప్రాయశిక్కత్తు... అడల్లిందలో పదగళు జారించు శాకోనింద కనసొందు అత్త సరిదు ఎళ్ళరాద. పక్కదారిన కోరమర గుంపు, బందప్పు మంద నాయికర ముదుగరు కంది బేటేగిందు హోదవరు నిస్తే ఇల్లదే కిడిగుల్లగఁ బిట్టుకోందు ఉలర ఒళగే బరుక్కిరువుదు అవర మాతినింద తియుక్కిత్తు. హోగరే ఓడాడువపరిగెల్ల హద్దుగళు సుంయా సుంయా అంత అత్తింద ఇత్తింద హారాచుత్తు ముగిలు కప్పాగిద్దవు. యారే ఆదరూ ఉలషిసుకుమదిత్తు అవ రణకప్పుగఁందు. కత్తలల్లి ముళ్ళకోళ్లత్తు హగలు హళ్లే ముల్లనే కణ్ణు బిట్టుకోళ్లత్తు హగలు తేరుదుకోళ్లలు హతోలెయ్యిత్తు.

బేసిగే ఎధు తోఁటక్కే హోగువపరు బరువపరు... కేరియ పరియ కేకగే ఆ బేలి సాలల్లి బిట్టు తెంగిన కాయిగల సుత్క రక్క బెల్లిద్దన్ను కండ తలవారను, మందే ఇదచేకాద హచ్చేయన్ను సరశ్నే హిందక్కే

ఎఁదుకోఁండు హతోలెయ్యిత్తు.

ఎనిరఖుదెందు తియులు హణగాదిద్దరు. తోఁటిద కచెయింద అత్తిక్క నేఁఇఁచోఁండు బరువిద్ద నాయి బందు కాల ఎత్తి ఉళ్ళే ముయ్యు, సిక్కి సిక్కి గిడ పోరేగ మహిసి, కాలల్లి కేరుదు కేరుదు అల్లింద చెలపోఁండను బాయల్లి కట్టి ఎఁయుతోడితు. మూటేయోళగినింద రక్క కచెయిద్దన్ను కండ తలవారను, మందే ఇదచేకాద హచ్చేయన్ను సరశ్నే హిందక్కే

ఎఁదుకోఁండు హతోలెయ్యిత్తు. కుణ్ణుమే మావాస్య మల్లన తోఁటిను ద్వ్య కూయుత్తే ఎంద అణుకేదను.

అంగూ బరబేఁందరే ఉలర రస్తేయింద కాయ్య తమ్మన కేరే ఏరి కేళగిన అజ్జప్పర రంగళ్లన తోఁటిద సాలు దాటి ఇత్త హేసకేరెయ ఆ ముళ్లన కిరు రస్తేయల్లి బందు, అత్త జాలి గుడ్డ, ఇత్త కాజలు వన ఎల్ల దాటి ముత్త చుస్తప్పయ్యున కాజలు వన దాటదరే కామిపుదే ఉలర ముందల కేరే. ఈ కేరెయ హింభాగద రస్తేయల్లి బందు ఫలాచంగా బందరే అదే ఉలరు.

ఈ ఉలరిగే పూలేసో జీపు బరలు బళసి బరబేఁత్తు. ఉలరిన దారి ఎరదు ఫలాచంగసు ఇద్దరే బళసు దారి ఎంట్టుత్తు ఫలాచంగు ఆగుక్కిత్తు. అరసికేరెగే కాయి లారి హోగువాగ ఇష్టేల్లా సుత్తి బళసి హోగుక్కిద్దవు. ఆఱగళు ఉలర ముదుగరన్న కారెజిగే, స్టూలిగే బిట్టుక్కిద్దరు. ఉలరల్లి హరిగే నోవు కాఁఁికోఁండరే ఇష్టేల్లా సుత్తి బరువప్పటిక్కిగే ఈ సూలగెత్తి మలేయమ్మ క్షేయల్లి మగు హిదిదు తోరుత్తుదలు. యారాదరూ తుతాగి ఆస్తుతేగే హోగేఁ కేరెంద దేవరే గిత్త ఆదరూ ఉలర జన సంపక్ సాధిసలు సణ్ణపుట్ట దాపిగింజన్న కండకోఁండదరు. ఆఱగళు స్కేలొనల్లి ముదుగరన్న శాలా కాలేజిగే బిట్టుక్కిద్దరు.

పూలేసరిగే దూరు కొట్టుమేలే బరలారదే ఇరలాదింటి? హోరో ఎంట్టుత్తు ఫలాచంగు సుత్తి ఎరదు మూరు పూలేసో జీపు బందు నింతవు. ఇఁఁ ఉలరిగే ఉలో గులో హోదంతే పూలేసరిగే హేదరి బాగిలు చిలక హాసికోఁండు మౌన పటిసిత్తు. ఆ మాటియన్న పూలేసో అధికారిగళ ముంద బిట్టిదరు. తుందుతుండాగి తరిద మనుషునొబ్బున దేహ ఎందు తియద హేదరిదరు. పూలేసోనపరు మగు బాయిగే కరవస్తు హిదిదు వాసనేగే నోడలు హిజిదుదు దూర నింతరు.

అల్లి సిక్క వస్తుగఁల్లత్తు కణ్ణు దిందరు. అల్లతే టేపల్లి నేల అళ్లదు మహజరు నాడింద బిట్టిదరు. తుందుతుండాగి తరిద మనుషునొబ్బున దేహ ఎందు తియద హేదరిదరు. పూలేసో నపరు మగు బాయిగే కరవస్తు హిదిదు వాసనేగే నోడలు హిజిదుదు దూర నింతరు.

అమ్మోత్తిగే ఆగలే ఆంబులేన్న బంతు. కత్తరించ మనుషునొబ్బున దేహద హలవు తుందుగఁల్లత్తు ఆ మాటియన్న అంబులేన్నగే హాసిపాగ మ్యే మేలీద్ద బిట్టిగే రక్కద కలేగళు అంట్టెద్దరూ అల్లల్లి రక్క అంట్టెల్లద బిట్టియ కేలవు భాగగింద గురుతు సిక్కిత్తు. అదు సిద్ధన దేహపండ తియద హేదరిత్తు.

(పశేష)